

almindelige Brandforsikring for Landbygninger — hvis Vedtægter ere godkendte af Justitsministeriet, disse Brandforsikringer ere pligtige til at optage enhver Bygning paa Landet, som er indrettet forvarlig imod Brandfare i Overensstemmelse med de til enhver Tid gældende Love. De Tariffer, der fastsættes for disse Bygninger, hvorved den aarlige Brandkat er bestemt, kunne jo som Regel kun forandres ved de almindelige Repræsentantmøder, der holdes i de paaagældende Forsikringselskaber. Men jeg er gjort opmærksom paa, at der er en Undtagelse med Hensyn til Kontingentforhøjelsen af visse Klasser af Bygninger, Bestemmelsen herom findes i den for Landbygningers Brandforsikring gældende Tarif, der er stadfæstet af Justitsministeriet under 8de Juli 1885. I dennes § 7 hedder det nemlig: „Foreningens Tilhørsraad er med Justitsministerens Samtykke bemyndiget til under særegne Omstændigheder at nedsætte og, navnlig for saa vidt det bliver fornødent for at opnaa Genforsikring af de under 5te og 6te Klasse hørende Bygninger og Maskiner med Forsikringssum af over 100,000 Kr., at forhøje de i § 4 nævnte Kontingenter“. Usserød Klædefabrik er altsaa en Bygning af den Størrelse og Bestaffenhed, at den med Hensyn til Brandkontingent gaar ind under den Undtagelsesbestemmelse, der findes i den af mig nævnte Paragraf i den for Landbygningernes Brandforsikring gældende Tarif. Jeg tror derfor ikke, der er andet at gøre, end at man her maa gaa til en Forhøjelse af 2,000 Kr., da denne Forhøjelse er begrundet i, at Bestyrelsen for Landbygningernes Brandforsikring ønsker Usserød Klædefabrik reasikureret, genforsikret, i et udenlandsk Selskab. Men derimod kan jeg ikke se, at det nævnte Selskab med nogen som helst Ret kan kræve, at der anvendes 22,000 Kr. til Omforandring af Bygningerne paa Usserød Klædefabrik, og allermindst kan jeg skønne, at det nævnte Forsikringselskab har nogen som helst Ret til at true med, at de ville udelukke Usserød Klædefabrik af Forsikringen, hvis man ikke gaar ind paa denne Bevilling. Der staar nemlig i de Motiver, hvormed den højtærede Krigsminister har ledsaget Forslaget, at der er Fare for, at Landbygningernes Brandforsikring ikke vil beholde Usserød Klædefabrik mellem sine Forsikringer. Ja, naar et Selskab en Gang har optaget Usserød Klædefabrik, saa er det selvfølgelig, at Selskabet ikke kunde optage nævnte Fabrik, undtagen den var indrettet forvarligt imod Brandfare, overensstemmende med de bestaaende Love, og det er ikke mig bekendt, at der i de sidste Aar er givet nogen Lov

vedrørende Brandpolitiforanstaltninger, der besøger dette Selskab til at true med ikke at ville beholde Usserød Klædefabrik, hvis Ministeriet ikke vil gaa ind paa de Sikkerhedsforanstaltninger, som det nævnte Brandforsikringselskab har krævet. Saadan kan man ikke sætte hinanden Støben for Døren, og det vil jeg altsaa henstille til Finansudvalget, hvorvidt de ville gaa ind paa denne Bevilling; men der løbes ingen Fare, hvis man nægter den. Usserød Klædefabrik forbliver selvfølgelig i den Forsikring, hvor den nu er, men en anden Sag er det jo, hvad Løspreselskabet kan true med, thi ogsaa Løspreselskabet har rejst Indvendinger. Men der er saa mange Forsikringselskaber for Løspresere, at kan den højtærede Krigsminister ikke saa Løspresegenstandene forsikret i dette Selskab, saa kan man saamænd saa det i et andet, der er nok af dem, baade indenlandske og udenlandske, hvor der er lige saa stor Sikkerhed, som i det her er Tale om. Jeg beder altsaa det ærede Finansudvalg om at lægge Mærke til de 2 Bevillinger her, den ene, som gaar ud paa at forhøje Kontingenterne — og den tror jeg ikke, man kan undslaa sig for at tilræde. — og den anden, som gaar ud paa at anvende 22,000 Kr. til at foretage forskellige Foranstaltninger for at forsikre Bygningen mod Brandfare; jeg er overbevist om, at det er fuldstændig overladt til Rigsdagen, hvorvidt man vil gaa ind paa denne Bevilling eller ej, uden at man behøver at staa Fare for, at Landbygningernes Brandforsikring skal gøre Alvor af denne Trusselforudelse den nævnte Bygning af Forsikringen, for det lader sig efter min Formening ikke lodlig gøre.

J. C. Christensen: Da vi paa dette Afsnit af Finanslovsforslaget have været fuldt enige med Flertallet, havde jeg ikke tænkt mig, at det var nødvendigt for mig at tage Ordet under denne Forhandling, men en Bemærkning af den højtærede Krigsminister nøder mig til at gøre en kort Bemærkning. Den højtærede Krigsminister tillod sig, hvad jeg aldrig har hørt, nogen Minister har tilladt sig, nemlig at ville lægge Bevægrunde ind under vor Afstemning. Den højtærede Krigsminister sagde, at de Herrer, der stemte mod Bevillingen til Gendarminstitutionen, gjorde det i den Tanke, at Gendarminstitutionen skulde blive ved at bestaa, og hvis den blev ophævet i Morgen, vilde vi være frygtelig fede deraf. Nu hedder det i Grundlovens § 66, at vi her ikke ere bundne ved nogen Forfrist andetsteds fra, men kun bundne ved vor Overbevisning alene, og den Grundlovsparagraf har jeg